

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาตามแนวทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ต่อการคิดเชิงบวกของเยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างจำนวน 16 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ เยาวชนกลุ่มทดลองจำนวน 8 คน และเยาวชนกลุ่มควบคุมจำนวน 8 คน เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2555 โดยผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 สถิติข้อมูลทั่วไปค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความคิดเชิงบวกก่อนและ หลังการทดลองด้วยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

(t -test Dependent Sample)

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความคิดเชิงบวกระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน

(t -test Independent Sample)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและ การแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

D แทน ผลต่างของคะแนนPretest - Posttest

t แทน ค่าสถิติการทดสอบจากการแจกแจงแบบ t

กระบวนการกลุ่ม แทน กระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ต่อการคิดเชิงบวก

ประชากร แทน เยาวชนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2/2554 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง

กลุ่มเป้าหมาย แทน เยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง และ มีความคิดเชิงบวกต่ำ

กลุ่มทดลอง	แทน	เยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง และ มีความคิดเชิงบวกต่ำ ที่เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาตามแนวทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ต่อการคิดเชิงบวก
กลุ่มควบคุม	แทน	เยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างและมีความคิดเชิงบวกต่ำ ทำกิจกรรมอื่นๆ เช่นกิจกรรมเรียนเสริมนอกหลักสูตร หรือกิจกรรมสันทนาการอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงสภาพความเป็นอยู่ของประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

สภาพความเป็นอยู่	รวม	%
พ่อแม่อยู่ด้วยกันพร้อมหน้า	187	27.9
พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน	125	18.7
พ่อแม่เลิกรากัน (ยังคงอยู่อาศัยอยู่ด้วยกัน)	171	25.5
พ่อแม่เลิกรากัน (แยกกันอยู่)	115	17.2
พ่อ หรือ แม่ เสียชีวิต	48	10.7
N	670	100

จากตารางที่ 1 พบว่า เยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือหย่าร้างแบบยังคงอาศัยอยู่ร่วมกันและหย่าร้างแบบแยกกันอยู่จะพบว่า มีเยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างแบบยังคงอาศัยอยู่ร่วมกันจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 ของเยาวชนทั้งหมดและมีเยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง (แยกกันอยู่) จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ของเยาวชนทั้งหมด

ในประชากรทั้งหมด 670 คน มีเยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างทั้งหมด 286 คน คิดเป็นร้อยละ 42.69 ของเยาวชนทั้งหมด

ให้เยาวชนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง และ มีความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม ทำแบบวัดความคิดเชิงบวกและ ทำการสุ่มแบบจับคู่ (Match – Paired Method) เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม โดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

ตารางที่ 2 ผลคะแนนความคิดเชิงบวกของกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	คะแนนความคิดเชิงบวก (Pre-test)	(post-test)
กลุ่มทดลอง		
1	9	20
2	9	19
3	8	20
4	9	19
5	9	20
6	8	18
7	10	18
8	9	21
คะแนนรวม	71	155
ค่าเฉลี่ยผลคะแนน	8.875	19.375
กลุ่มควบคุม		
1	9	9
2	9	8
3	8	8
4	9	9
5	9	9
6	8	8
7	10	9
8	9	9
คะแนนรวม	71	69
ค่าเฉลี่ยผลคะแนน	8.875	8.625

จากตารางที่ 2 พบว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมทั้งกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมที่มาจากการสุ่ม มีค่าเฉลี่ยผลคะแนนที่ 8.875 และผลคะแนนหลังเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาตามแนว ทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่อการคิดเชิงบวกทำให้กลุ่มทดลอง มีค่าผลคะแนนเฉลี่ย ที่ 19.375 และกลุ่มควบคุมมีค่าผลคะแนนเฉลี่ยที่ 8.625

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความคิดเชิงบวกก่อนและ หลัง การทดลองของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า/แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (*t*-test dependent sample)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ก่อน และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		D		<i>t</i>	Sig.
	X	SD	X	SD	X	SD		
กลุ่มทดลอง	8.875	.641	19.375	1.061	10.5	1.309	22.683*	.000
กลุ่มควบคุม	8.875	.641	8.625	.518	.25	.463	1.528	.170

จากตารางที่ 3 พบว่า พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเชิงบวกของกลุ่มทดลองในระยะก่อน และ หลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 22.683$)

ผลการทดลองเป็นไปตามสมมุติฐานแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีความคิดเชิงบวกสูงกว่า ก่อนเข้าร่วมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความคิดเชิงบวกระหว่างกลุ่ม ทดลองและ กลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า/แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน(*t*-test independent sample)

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความคิดเชิงบวกระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า/แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (*t*-test Independent Sample)

คะแนนความคิดเชิงบวก	N	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		<i>t</i>	sig
		X	SD	X	SD		
หลังทดลอง	8	19.375	1.061	8.625	.518	25.763	.000

จากตารางที่ 4 พบว่าแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนความคิดเชิงบวกสูงกว่ากลุ่ม ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001